

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ๑๔/๒๕๔๘

วันที่ ๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

เรื่อง พระราชบัญญัติความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓๕ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือที่ สป๐๐๓๓/ร ๑๒๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ ส่งคำโต้แย้งของนายเกียรติศักดิ์ ทองใบ ผู้ฟ้องคดี ในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๒๒/๒๕๔๘ เพื่อให้คณะตุลาการรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๔ ประกอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๘ มาตรา ๓ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๘ ว่า พระราชบัญญัติความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓๕ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ หรือไม่

สรุปข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องได้ว่า

นายเกียรติศักดิ์ ทองใบ ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องคณะกรรมการสภาพทนายความ ที่ ๑ และสถานากพิเศษแห่งสภาพทนายความ ที่ ๒ ต่อศาลปกครองนครราชสีมา ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๔/๒๕๔๗ ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็น

- ๒ -

นายความตามพระราชบัญญัตินายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยได้ผ่านการทดสอบจากสำนักงาน
ฝึกอบรมวิชาว่าความแห่งสภานายความ และยื่นคำขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นนายความ
ต่อสภานายความ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติไม่อนุมัติคำขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็น
นายความของผู้ฟ้องคดี โดยเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติการเป็นนายความตาม
มาตรา ๓๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัตินายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่เคยถูกตั้ง
กรรมการสอบสวนกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและได้ชื่อ
ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงจนสำนักงานอัยการสูงสุดมีคำสั่งให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ และคำ
รับรองของผู้ฟ้องคดีที่ยื่นขอจดทะเบียนนั้นเป็นคำรับรองเท็จ

ศาลปกครองนครราชสีมา พิจารณาแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าเป็นการกระทำ
ที่แสดงให้เห็นว่าไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต จึงไม่อาจวางใจได้ว่าหากผู้ฟ้องคดีได้ประกอบ
อาชีพนายความจะมีความซื่อสัตย์สุจริตหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัตินายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ และผู้ถูกฟ้องคดี
ที่ ๒ มีคำวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและไม่อนุญาตให้จดทะเบียนประกอบอาชีพ
นายความนั้นจึงเป็นไปโดยชอบแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า
การที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งในคำรับรองของผู้จดทะเบียนเป็นนายความว่า ระหว่างรับราชการไม่เคยถูกตั้ง
กรรมการสอบสวนทางวินัย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีพลั้งเผลอ หลงลืม รู้เท่าไม่ถึงการณ์ และสำคัญผิดไปว่า
ระหว่างรับราชการอยู่ที่สำนักงานอัยการจังหวัดอำนาจเจริญไม่เคยถูกตั้งกรรมการสอบสวน ศาลเห็นว่า
การถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยโดยเฉพาะความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อสิทธิ
และหน้าที่ของผู้ถูกตั้งกรรมการสอบสวนเป็นอย่างยิ่ง ผู้ฟ้องคดีน่าจะจำได้อย่างดี ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดี
ไม่น่ารับฟัง จึงพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองนครราชสีมาต่อศาลปกครองสูงสุด
และโต้แย้งว่าพระราชบัญญัตินายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓๕ (๔) ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติ
ในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘

- ๓ -

มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการพิจารณาพิพากษาคดีนี้ศาลปกครองสูงสุดจำต้องใช้ บทบัญญัติมาตรา ๓๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ บังคับแก่คดีด้วยและ ยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญหรือคณะกรรมการรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้ มาก่อน เมื่อมีปัญหาว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีใดขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงให้รอการพิจารณาคดีนี้ไว้ชั่วคราว และดำเนินการส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีไปยังคณะกรรมการ รัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๔ ประกอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๓ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๘

คณะกรรมการรัฐธรรมนูญประจำคดี ตรวจสอบคำร้องแล้วมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๖๔ ประกอบรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๓๕ และข้อกำหนด คณะกรรมการรัฐธรรมนูญว่าด้วยองค์คณะในการพิจารณาพิพากษา วิธีพิจารณาและการทำงานวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๑๘

คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ ต่อมาได้มีการตรารัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ขึ้นไว้ให้ใช้แทน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ โดยมาตรา ๓๐๐ วรรคหนึ่ง วรรคสามและวรรคสี่ บัญญัติให้คณะกรรมการรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นศาลรัฐธรรมนูญ และให้บทบัญญัติมาตรา ๓๕ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ ศาลรัฐธรรมนูญขึ้นใช้บังคับ โดยบรรดาคดีหรือการใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการ รัฐธรรมนูญให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการต่อไป ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องนี้ได้

- ๔ -

คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือที่ สป ๐๐๓๓/ธ๖๑ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ ส่งสำเนารายงานกระบวนการพิจารณาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขคำที่ อ.๒๒๒/๒๕๔๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๑ แจ้งว่า นายเกียรติศักดิ์ ทองใบ ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา) และศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้มีได้เป็นคดีที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ทั้งการพิจารณาคดีต่อไปก็ไม่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม และการถอนอุทธรณ์คำพิพากษานี้มิได้เกิดจากการสมยอมกันโดยไม่เหมาะสม จึงมีคำสั่งอนุญาตให้ถอนอุทธรณ์คำพิพากษาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งอนุญาตให้ถอนอุทธรณ์และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความแล้ว การพิจารณาไม่เป็นประโยชน์แก่คดีอีกต่อไป กรณีเป็นไปตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ซึ่งกำหนดว่า “คำร้องที่ได้ยื่นต่อศาล ก่อนที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำสั่งถ้าผู้ร้องตาย หรือมีการขอถอนคำร้อง หรือศาลเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์แก่คดี ศาลอาจพิจารณาสั่งจำหน่ายคำร้องนั้นก็ได้”

อาศัยเหตุผลดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้องนี้ ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๑)

(นายอัษฎราทร จุฬารัตน)

รองประธานศาลรัฐธรรมนูญ

(นายกิติศักดิ์ กิตคุณไพโรจน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรัญ หัตถกรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายธานีศ เกศวพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิชัย ชื่นชมพูนุท)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสมชาย พงษ์ชา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ